

til afgørelsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1994, s. 573. I afgørelsen refereret i Forsikrings- og Erstatningsretlig Domssamling, I, 1995, s. 350, fandt Østre Landsret dog, at både hestens ejer og besidderen af hesten var erstatningsansvarlige på objektivt grundlag i medfør af DL 6-10-2.

Det objektive ansvar efter DL 6-10-2 omfatter løsgående dyr. Efter retspraksis anses en hest, der har revet sig løs, for at være løsgående. Som løsgående anses ifølge afgørelserne refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, s. 1603, og Ugeskrift for Retsvæsen 2005, s. 1064, endvidere heste, der går i en indhegning. Det er i lyset af disse domme fast antaget i den juridiske litteratur, at også dyr, der bryder ud af en fold eller et indelukke, må anses som løsgående.

Heste med rytter anses derimod ikke for løsgående, og erstatningsansvaret afgøres derfor i disse tilfælde på baggrund af dansk rets almindelige ulovbestemte ansvarsregel (culpa-reglen). Retspraksis viser, at uagtsomhedsbedømmelsen i disse tilfælde er streng, idet der pålægges erstatningsansvar, hvis rytteren ikke har sikret sig at have fuld kontrol over hesten. Der henvises til afgørelserne refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, s. 1025, og Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 1973.

Omfattet af det objektive ansvar efter DL 6-10-2 er som følge af ovenstående bl.a. personskade forvoldt af løsgående heste, der er brudt ud af en indhegning og forvolder skade på f.eks. en fodgænger.

I afgørelsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1974, s. 692, fastslog Højesteret, at det objektive ansvar efter Danske Lov derimod ikke gælder i tilfælde, hvor en løsgående hest forvolder skade ved sammenstød med en bil, jf. ovenfor under pkt. 1.

I tilfælde, hvor løsgående heste forvolder skade ved sammenstød med en bil, skal det derfor afgøres på baggrund af dansk rets almindelige ulovbestemte erstatningsregel (culpa-reglen), om besidderen af hesten er ansvarlig for den skade, der er sket ved uheldet. Dette indebærer, at besidderen af hesten kun kan drages erstatningsretligt til ansvar, hvis vedkommende har handlet uagtsomt eller forsætligt, eksempelvis hvis hesten er sluppet løs på grund af mangelfuld indhegning.

Det objektive ansvar efter DL 6-10-2 kan nedsættes eller bortfalde, hvis der foreligger egen skyld hos skadelidte.

2.1.2. Ansvarsgrundlaget i henhold til mark- og vejfredsloven

Mark- og vejfredsloven indeholder i § 3 en regel om objektivt ansvar for visse tingsskader forvoldt af husdyr, herunder heste.

Ansvaret påhviler efter bestemmelsen dyrets besidder. Som besidder anses i henhold til lovens § 2, stk. 2, enhver, der holder husdyr, uanset om ejendomsretten over disse tilkommer en anden.

Det objektive ansvar efter mark- og vejfredslovens § 3 omfatter skade, som husdyr forvolder ved at nedtræde, afbide eller fortære afgrøder, beplantning eller bevoksning, beskadige hegn eller vandløb, oprode eller sammentræde jordbunden, når skaden forvoldes ved, at husdyret uden hjemmel kommer ind på en anden mands grund. Omfattet af det objektive ansvar er endvidere skade, som dyret forvolder ved at angribe et andet husdyr eller på anden voldelig måde tilføje det legemsbeskadigelse.

Erstatning efter mark- og vejfredsloven kan ikke kræves, hvis skaden er fremkaldt med forsæt eller uagtsomhed af skadelidte selv eller af en person, han har ansvar for. Er der skyld på begge sider, afgøres det efter fejlenes beskaffenhed, om erstatningen skal nedsættes eller bortfalde.

2.1.3. Krav om lovpligtig ansvarsforsikring

Regler om objektivt ansvar er ofte kombineret med en pligt til at tegne ansvarsforsikring.

Som eksempel kan nævnes, at det følger af færdselslovens § 101, stk. 1, at den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte de skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal i henhold til færdselslovens § 105, stk. 1, være dækket af en forsikring.

Ifølge hundelovens § 8, stk. 1, er besidderen af en hund forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder, og det påhviler i henhold til hundelovens § 8, stk. 2, besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret.

Der er ikke efter gældende dansk ret pligt til at tegne ansvarsforsikring for en hest.

Forsikring & Pension, der er forsikringsselskabernes brancheorganisation, har oplyst, at de skader, som en hest forvolder på bil og personer i forbindelse med et trafikuheld, i givet fald vil være dækket af en landbrugsforsikring, en familieforsikring eller en erhvervsansvarsforsikring, hvis en sådan er tegnet.